రట్టూ-గుట్టూ

శ్రీ రావి కొండలరావు

[ఖాళీగా వున్న ప్రదేశం-అంటే స్టేజిమీద ఏ వస్తువూ వుండదు. రెండు నిముషాలు పోయిన తర్వాత 'గుట్టు' అనే వొకడు ఎడంవేపునుంచి వచ్చి కుడివేపు చూస్తూ నడుస్తూవుంటే-కుడి వేపునుంచి 'రట్టు' అనే మరొకడు వొచ్చి ఎడంవేపు చూస్తూ వొచ్చి ఎడం చివర నించున్నాడు. గుట్టు కూడా కుడి చివరకు వెళ్ళి ఆగి కుడిలోకి చూస్తున్నాడు. ఇద్దరూ వొకర్ని వొకరు దాటుకున్నా ఎవరూ ఎవర్ని గమనించరు.]

గుట్టు : హే-వీడి సంగతా-వీడికీ నాకూ మాటలేమిటి? 'మతిలేని మనిషితో మాటలెందుకురా' అన్నాడు. (ఆలోచిస్తున్నాడు)

రట్టు : వీడిసంగతీ వీడూనూ - వీడితో నాకు సంభాషణా? ఛా...ఛా...(ఆలోచిస్తున్నాడు)

గుట్టు : వొస్తే వొచ్చిందయ్యా తగువూ-తగువురానివాడెవడు ఈ ప్రపంచంలో? సాక్షాత్తూ విష్ణుమూర్తిలాంటివారికే లక్ష్మీదేవమ్మతో చీటికీ మాటికీ కయ్యాలొస్తున్నాయి. అటువంటిది వొక మానవుడికీ-నాకూ వొస్తే వొస్తుంది పోట్లాట-దాన్లో ఏముంది ఘనత?-

రట్టు: తగూలాడుకోటంలో ఘనత ఎందుకుంటుందీ? చంటిపిల్లలనుంచీ పెద్దవాళ్లదాకా కీచులాడుకుంటూనేవుంటారు. అదెక్కడో కొరియా అనే వొకదేశం-దాంతో అదే పోట్లాడుకుంటున్నదట-కావుంది. అట్లాంటిది వాడికీ నాకూ దెబ్బలాట రావటంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

గుట్టు : అవునయ్యా-కొట్లాడుకున్నాం. ఐతే అయింది. అంతమాత్రాన నలుగురూ —చేరి మా యిద్దర్నీ మళ్లీ కలియమంటే ఎట్లా?-అది వీలుకాని విషయం.

రట్టు : (ఆలోచించి) వీలుకాని విషయమే. తిట్టుకునీ కొట్టుకునీ మళ్లీ ఏమొహాల్తో మేం కలుస్తాం? ఇంపాసిబుల్...

గుట్టు : నోపాసిబులిటీ-మేం మళ్ళీ కలియలేం' అది వీలుకాదు హరిమీద గిరి పడినా సరే-

రట్టు : ఈ ప్రపంచంలో-అనేక కోటానకోట్ల మానవులున్న ఈ విశాలప్రపంచంలో 'గుట్టు'అనే వో మనిషికూడా ఏడిశాడు. వాడూ నేనూ వొకప్పుడు ప్రాణస్నేహితులం. ఏదో విషయానికి పేచీ వొచ్చి పోట్లాడుకున్నాం. వూళ్లోవాళ్లు నాదగ్గిరికొచ్చి వాడితో తిరిగి-వళ్ళి కలియమంటారు...హెహ్హే...పూర్ ఫెలోస్ ...పౌరుషం వున్నవాడెవడూ మళ్లీ వొకడితో విడిపోయిన తర్వాత కలియడు.

గుట్టు : కలియలేదుకలియలేదు- ఈ గుట్టు మళ్లీ వెళ్ళి ఆ 'రట్టు'గాడితో కలియలేదు- ఇది పౌరుషకుటుంబం-ఏమిటో అనుకుంటున్నాడు కాబోలు.

రట్టు : వొకవేళ ఆ గుట్టుగాడే నాదగ్గిరికొచ్చి బ్రతిమాలుకొని-కాళ్లు పట్టుకుని-"వొరే "రట్టూ-నీతో నేను స్నేహంగా వుంటానురా-మళ్ళీ మనం స్నేహితులుగానే వుందాం" అన్నాడనుకుంటే-అనుకున్నా జరిగినా-'పోరా ఇడియట్' అని కాళ్లు విదిలించుకుంటాను కాని కావలించుకుంటానా?-ఛాఛా...

గుట్టు : వాడే నాదగ్గిరకొచ్చి రక్షించమన్నా రక్షించను. వాడితో తిరిగి కలియను. నా సంగతి వాడికేం తెలుసు?... అన్నట్టు వాడు ఇంటిదగ్గిరే వుంటాడు-వెళ్తే?...వెళ్తే తప్పకుండా నన్ను కోరుకుంటాడు కాని-నేనుమాత్రం వొప్పుకోను. మరి వొప్పుకోకపోయినంతమాత్రాన వాడికి నష్టంకలుగుతుందా? కలుగుతుంది. కలిగినా నేను వొప్పుకోను. వొప్పుకోనుకాబట్టి వాడిదగ్గిర కెందుకూ వూరికే పోవటం?-కాళ్ళనెప్పి-

రట్టు : గుట్టూ నేనూ నిన్నసాయంత్రం ఆరోగంటకి కాఫీహోటల్లో తిన్నాం. ఇద్దరమూ సరిగ్గానే తిని-సరిగ్గానే బిల్లులు చెల్లించాం.

అట్లాంటిది ఇవాళ-ఇప్పుడు ఇదరమూ విడిపోయినాం. కాలం ఎంత కల్మషంతో వుంటుంది?

గుట్టు : ఇద్దరు స్నేహితుల్ని క్షణంలో శత్రువులుగా చేస్తాడు - భార్యాభర్తల్ని నిమిషంలో విడదీసి కయ్యం పుట్టిస్తాడు-హాయిగావుంటే ప్రేయసీప్రియుల్ని అరసెకండులో ఎడబాటుచేసి వాళ్లని ఏడిపించి వాళ్ల వుసురుపోసుకుంటాడు-ఏం బ్రహ్మ! ఏంబ్రహ్మయ్యా నువ్వూ?-అంతా నీమయం. వొకసారి నిన్ను చూడాలయ్యా! వొస్తాను (వెనక్కి తిరిగి నడుస్తున్నాడు)

రట్టు : సరే పోతాను. (వెనక్కి తిరిగి నడుస్తాడు)

(ఇద్దరూ వొకర్ని వొకరు ఆశ్చర్యంగా చూసుకున్నారు)

గుట్టు : మళ్లీ ఎదురయ్యావ్?

రట్టు : అవును-అదే నేనూ అడగబోతున్నాను.

గుట్టు : ఏడిశావ్-నా మాట అది. నువ్వెట్లా అడగ్గలవ్?

రట్టు : పో పో-నీ దారిన నువ్వుపో. అనవసరంగా మాట లెందుకు?

గుట్టు : నా దారిన నేను పోతూవుంటేనే అపశకునప్పక్షిలాగా ఎదురుపొడిచావ్-సిగ్గులేని మొహానివి కాబట్టి-

రట్టు : నువ్వు సిగ్గున్నవాడివేనా ఏమిటి మహా? వొకవేళ నేను ఎదురయ్యానే అనుకో-నువ్వెందుకు నాకు ఎదురవాలి?

గుట్టు : నీకు నేను ఎదురు రాలేదు.

రట్టు : నేనూ నీకు ఎదురు రాలేదు.

గుట్టు : ఐతే పో-నీ దారమ్మట-

రట్టు : నువ్వేపో-

గుట్టు : ఏమాటకి ఆమాటే-

రట్టు : అవున్నేరా భాయ్-పోనీ పోదూ-

గుట్టు : నేను పోను.

రట్టు : పోకపోతే వుండు. నావీధి కాదుగా- ఈ వీధిలో ఎన్నికుక్కలులేవు తిరుగుతూ!

గుట్టు : ఎన్ని గాడిదల్లో ఎక్కడ పడితే అక్కడే వున్నయ్-

రట్టు : ఔనా. అదే అంటున్నాను. గాడిద గొప్పదో-కుక్క గొప్పదో తెలుసా? కుక్క గొప్పది కాదు. గాడిద బరువుమోస్తుంది.

గుట్టు : దాని బ్రతుకంతే- బరువులు మోసుకోటమే-కుక్క విశ్వాసంగల జంతువు.

రట్టు : దాని బ్రతుకు ఇల్లుకాయటమే-

గుట్టు : కాస్తే కాస్తుంది-

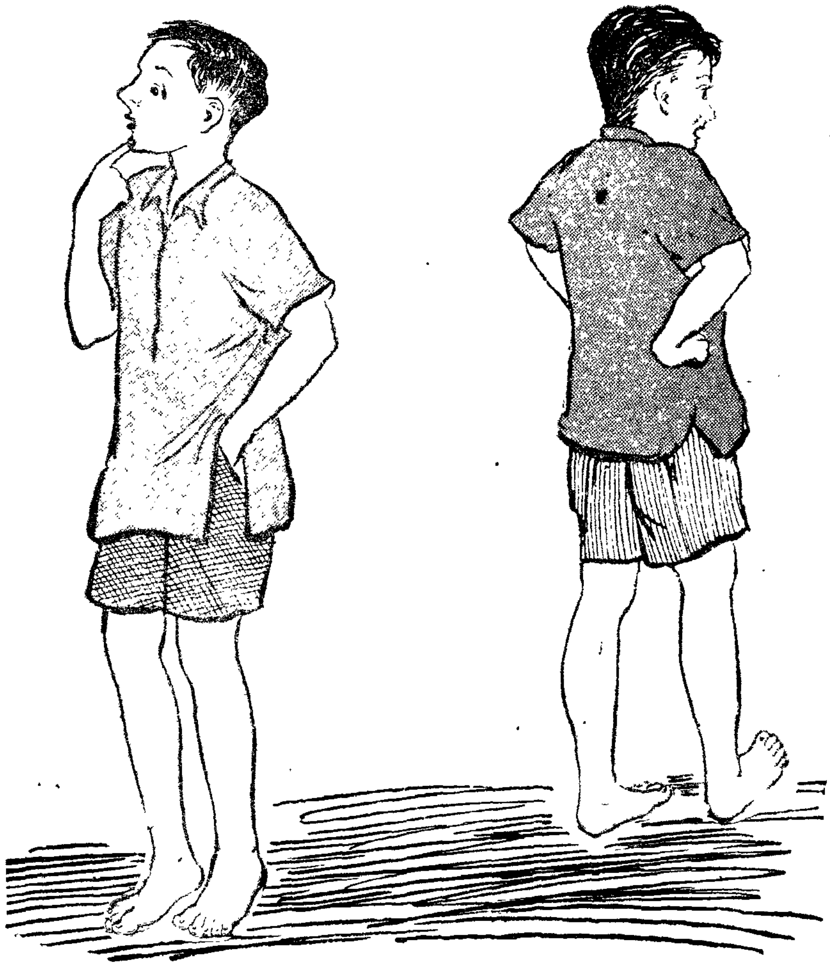

"హే! వీడి సంగతా—వీడికీ నాకూమాటలేమిటి ?"
"వీడి సంగతీవీడూనూ, వీడితో నాకు సంభాషణా ?"

రట్టు : మోస్తే మోస్తుంది.

గుట్టు : (వొకపక్కకి తిరిగి) ఇల్లుకాసే కుక్క గొప్పదా–మూటలుమోసే గాడిద గొప్పదా ?–కుక్కగురించి నేను వొకటో తరగతిలోనే చదివాను. 'కుక్క విశ్వాసం గల జంతువూ' అంటాడు. కుక్క కథలు బోలెడున్నయ్.

రట్టు : (ఇంకో ప్రక్కకి తిరిగి) కుక్క అంత వెధవజంతువు మరిలేదు. దానిబుద్ధి దానికి పోదు. అందుకేగా–'కనకపుసింహాసనమున' అన్నాడు–

గుట్టు : టాపిక్ కుక్కల్లోకి వొచ్చిందేమిటి ? నాన్సెన్స్–

రట్టు : (ఆలోచిస్తూ) కుక్కలు ఎంగిలాకులూ ఎండిన ఎముకలూ తింటాయి. వాటికి జ్ఞానం లేదు.

గుట్టు: (ఛటాలునతిరిగి) ఏమన్నావురా–కుక్కకి జ్ఞానంలేదూ ? "కుక్కా పిల్లా–సబ్బు బిళ్లా–అగ్గిపుల్లా–దేన్నీ హీనంగా చూడకు" అన్నాడు వొకవి. నీకేం తెలుసు? ఇంకా మాట్లాడితే ఆయనతో రిపోర్టు చేస్తాను. తెలిసిందా ? తీరిగ్గా నించుని కుక్కను తిడుతున్నావ్–సాహిత్యంలో కుక్క కథలే ఎక్కువగా కనుపిస్తయ్ తెలుసా ?– ఆమాటకొస్తే కుక్క దేవుడు !

రట్టు : నీ మొహం !

గుట్టు : నా మొహంకాదు–కుక్కను ఇంగ్లీషులో డాగ్ అంటారు. డివోజీ అని దాని స్పెల్లింగు–

రట్టు : నేనూ చదివాన్లే–

గుట్టు : చదివితే మరేం ? తిరగెయ్యి వోయ్ డి వో జి నీ–జీవోడీ–గాడ్–గాడ్ అంటే తెలుగులో దేవుడు.

రట్టు : వోహోహో–గొప్ప తెలివి ! గాడ్ అన్నది ఇంగ్లీషు. నువ్వు తెలుగు వాడివి.

గుట్టు : నాకు ఇంగ్లీషు వొచ్చును.

రట్టు : వొచ్చినంతమాత్రాన తెలుగు వాడివి కాకపోయావా ?

గుట్టు : కావొచ్చు కాని–నేను దేవుడితో సమానమని నువ్వు వొప్పుకున్నావు.

రట్టు : ఛీ ఛీ–నువ్వేం దేవుడివి ? నీ మొహం–

గుట్టు : వోర్నీ తెలివి ! ఇంతేనా ? చెప్పింది వింటివిన్నావ్ ?

రట్టు : సరేగాని–ప్రజలు మనల్ని మళ్ళీ కలియమన్నారు–తెలుసా ?

గుట్టు : ఆఁ ప్రజలకేం–లక్ష అంటారు–కోటి అంటారు కూడా–ఏమీ–వాళ్లు కోటి మంది వున్నారు–కోటానకోట్లున్నారు–

రట్టు: అందుకే వాళ్లమాట వినమన్నాను.

గుట్టు : ఛస్ ! నాకు వొకడిమాట వినే అజ్ఞానంలేదు. నాకు తెలివితేటలున్నయ్. అవి వుపయోగిస్తాను.

రట్టు : వుపయోగించుకో–అనవలుంటేగా ?

గుట్టు : రట్టూ ! ప్రజలు వాళ్లోకూడా అదే అన్నారు.

రట్టు : ఏది ?

గుట్టు : మనల్ని కలియమని.

రట్టు : ఐతే కలుస్తామా ?

గుట్టు : కలియం–

రట్టు : అవును ఛస్తే కలియం.

గుట్టు : ప్రజలు ఎందుకు చెప్పాలి మరి?

రట్టు : వెళ్లి అడుగు వాళ్ళని.

గుట్టు : అడగను కాని–వొకటి. వాళ్లు మనం కలియకపోతే తంతారేమో !

రట్టు : అబ్బే–అదంతా నీ భయమే–వాళ్లు ఎక్కడతంతారు ?

గుట్టు : ఐతే తన్నరంటావా ? (కొద్దిసేపు ఆలోచించి–అటు తిరిగి) ఇదేమిటి నేనూ–వీడితో మాట్లాడేస్తున్నానేమిటి ? నా మొహం–

రట్టు : (అటు తిరిగి) అవునూ–వీడితో నాకు మాటలేమిటి ! ఛ ఛ...మరి మాట్లాడను–

గుట్టు : వొరేయ్ భాయ్–నేను నీతో మరి మాట్లాడనురా–

రట్టు : నేనూనూ–నేను మాట్లాడితేకదా నువ్వు మాట్లాడేది ?

గుట్టు : అయినా సరే–మనకు చెల్లుబడి లేదు.

రట్టు : థాంక్స్–వొద్దులే–

పిరికి తనం పాలు ఎక్కు–వగావున్న పడుచు కుర్రా డొకడు పెద్ద మనుష్యుల యింటికి టీపార్టీకి వెళ్లాడు. పార్టీలో అందరూ ఆయింటి యజమానిగారి అందమైన కూతురు చుట్టూమూగి తెగ పొగుడుతున్నారు. ఈ కుర్రవాడికి తను కూడా ఆ అమ్మాయితో మాట్లాడాలని మహా యిదిగా వుంది. కానీ – మాటలు దొరకక తికమక పడుతున్నాడు. ఇంతలో ఆ అమ్మాయే యితన్ని అడిగింది.—

"ఏమండీ: మీరు టీపార్టీలో ఏమీ తిన్నట్లే లేదే." అని.

"ఎబ్బే ! హెం...హెం... హెం...మీ లాంటి వారిని చూశాక, యిక ఏదీ తినబుద్ధి పుట్టదనుకోండి. హి...హి... హి!" అన్నాడట.

గుట్టు : కానీ నా ముందు నీ మొహం వుంచకు–

రట్టు : నువ్వే ఆ పని చెయ్యిరా–

గుట్టు : వోరె గిరె అంటున్నావేంరా రాస్కెల్–

(ఇద్దరూ వొకరి దగ్గరగా ఇంకొకరు వొచ్చారు. ఇద్దరూ వొక్క సారే కోపంగా గట్టిగా తిట్టుకుంటున్నారు. 'ఇడియెట్–ఫూల్–డామిట్' మొదలయినవి.)

(బాటసారి వొకాయన పరుగెత్తుకొచ్చాడు[

బాటసారి : అరెరే–ఏమిటీ గోల? ఎవరు మీరు ?

(వాళ్లు వినిపించుకోలేదు. ఇద్దర్నీ ఆయన విడదీసి మధ్యలో దూరి)

బాటసారి : ఏమయ్యా–ఏమిటీ గోల ?

రట్టు : గోలా ? మేం తిట్టుకుంటున్నాం–

గుట్టు : ఏమనుకున్నావో ఇంగ్లీషున–

బాట : బావుంది బావుంది. ఇదేం గోల? పోండి–

రట్టు : పో పో–నువ్వే పో–ఎక్కడినించి వొచ్చేవో–

గుట్టు : ఎవడు రమ్మన్నాడు నిన్ను ?

బాట : ఐతే సరేగాని–మీ రెందుకు తిట్టుకుంటున్నారు ?

గుట్టు : చెప్పమంటావా ?

రట్టు : విను–

గుట్టు : వాడూ నేనూ కొన్నాళ్లు గాఢ స్నేహితులం–

రట్టు : ఇప్పుడు పరమశత్రువులం–

గుట్టు : ప్రజలు మళ్లా మమ్మల్ని కలియమన్నారు–

రట్టు : ఛస్తే కలియం పొమ్మన్నాం.

రట్టు గుట్టు

గుట్టు : నువ్వూ నేనూ ఈ జన్మలో కలియం–

రట్టు : ఈ జన్మేనా? ఎన్ని జన్మల్లోనూ కలియం–

గుట్టు : నాకూ నీకూ చెల్లు !

రట్టు : అవును–

గుట్టు : ఇంకపో–

రట్టు : నువ్వేపో–

గుట్టు : ఈ పీ ఠం నీ ది కా దు లే–కోర్కుయ్–

రట్టు : నీదా మరి ? చాలించు–

గుట్టు : నీదీకాదు నాదీకాదు.

రట్టు : ఐతే ఎవరికీ హక్కు లేదు.

బాట : ఐతే మరెందు కీ పోట్లాట ?

గుట్టు : మేం 'శత్రువులమయ్యా.

రట్టు : శత్రువులం–

బాట : ఐతే ?

గుట్టు : అందుకేమరి–ఏంచేస్తున్నావ్ ?

బాట : తప్పునాయనా–వెళ్లి సుఖంగా వుండండి.

రట్టు : మేం కష్టాల్లోవున్నామని నీ కెవడు చెప్పాడు ?

గుట్టు : నేను కాదు–

బాట : ఇద్దరూ కాదు. కానీ – వెళ్ళి హాయిగా వుండండి–అనవసరంగా పోట్లాట ఎందుకు ?

అబలసుధ

స్త్రీల కుసుమ వ్యాధులు అకాల హెచ్చు, ఋతుబద్ధము, ఋతుశూల, ఒడలునొప్పులు, తలనొప్పి, గుండెదడ కాళ్లు లాగుట, మనస్తిమితము లేకపోవుట, నిద్రపట్టకుండుట, నడుమునొప్పులు, బలహీనత, మలబద్ధము, హిస్టీరియా మొ॥ హరించును

సీసా రు. 3/- వి. పి. అ. 0-14-0.

ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్,

లక్ష్మీ టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.

రట్టు: మేం మరి కలియం అని చెప్పలా?

గుట్టు: కలియం.

రట్టు: కలియం.

గుట్టు: అంతే!

రట్టు: ఆఁ

బాట: అది కాదయ్యా—ఎందుకు మీకీ దెబ్బలాట? మీరు మళ్లా స్నేహితులుగానే వుండండి—విరోధం తప్పు—

గుట్టు: తప్పయినా—వొప్పయినా—

రట్టు: మేం మరి స్నేహితులంగా వుండం—

గుట్టు: అది మా దృఢనిశ్చయం—

రట్టు: బ్రహ్మదేవుడన్నా మమ్మల్ని కలపలేడు.

బాట: పోనీ, నామాట వినండి—

గుట్టు: బ్రహ్మనే కేర్ చెయ్యం అంటే నీలక్ష్యం ఏమిటి?

రట్టు: నీదారిన నువ్వు పోవయ్యా—

బాట: అది కాదు. స్నేహం మంచిది—

గుట్టు: విరోధం చెడ్డదని మాకూ తెలుసు.

రట్టు: కాని మాయిద్దరిపట్లా అది వర్తించదు.

బాట: ఐతే నామాట వినరా?

రట్టు: నీమాటా వినం—

గుట్టు: మేం కలియం కలియం—

బాట: వినండయ్యా—

రట్టు: వినకపోతే చెపుడయ్యా నీకు?

గుట్టు: ఇక్కణ్ణుంచీ పో—మేం తిట్టుకోవాలి—

రట్టు: పోతావా లేదా?

గుట్టు: పోరా—(తోశాడు)

రట్టు: పోరా అంటే (అట్నుంచి ఇటు తోశాడు)

బాట: ఏమయ్యా—మర్యాదా మంచీ లేదూ? ఇదేమిటీ ఈ అల్లరి?

గుట్టు: పొమ్మంటున్నాం—పోతావా పోవా?

రట్టు: 'పోవా' అని కాదు—పోయి తీరు—

బాట: నామాట వింటేకాని పోను—

గుట్టు: పోవూ?

రట్టు: పోవూ ఐతేనూ?

గుట్టు: నిజంగానే పోవా?

బాట: అవును—నిజంగానే పోను.

రట్టు: వోరి రాస్కెల్—

గుట్టు: వోరి స్టుపిడ్—

రట్టు: నువ్వు పోకపోతే మానే య్—మేం ఇద్దరం కలిసి నిన్ను తన్నగలం—

గుట్టు: కలిసి తంతే నువ్వు ఈ ప్రపంచాన్నుంచే పోవాల్సివుంటుంది.

గట్టు: వొరేరుట్టూ—పోనీ కిస్కి చంపటం ఎందుకు? మనమే పోదాం పదరా—

గుట్టు: ఔను—ఇంకోచోటుకి మనమే పోదాం—

రట్టు: ఇదిగో—అక్కడికిగాని వొచ్చావా—చచ్చావే—

గుట్టు: ఇద్దరం కలిసి—

రట్టు: ఏకమై—

గుట్టు: వొకటై—

రట్టు: నీప్రాణం తీస్తాం—

గుట్టు: జాగర్త—పదరా రట్టూ—

రట్టు: పదరా గుట్టూ—

గుట్టు: మేం ఇద్దరం వొకటి. మమ్మల్ని మార్పించాలనుకుంటున్నావేమో—

రట్టు: ఛస్తే చెయ్యలేవు—పదరా (గుట్టు భుజంమీద చెయ్యి వేశాడు)

గుట్టు: పద పద (రట్టు భుజంమీద చెయ్యి వేశాడు. ఇద్దరూ వెళ్లిపోయారు)

బాట: (ఆశ్చర్యంగా) వోరి చవటలూ—(ఫకాలున నవ్వాడు)

తెరపడిపోయింది. ★

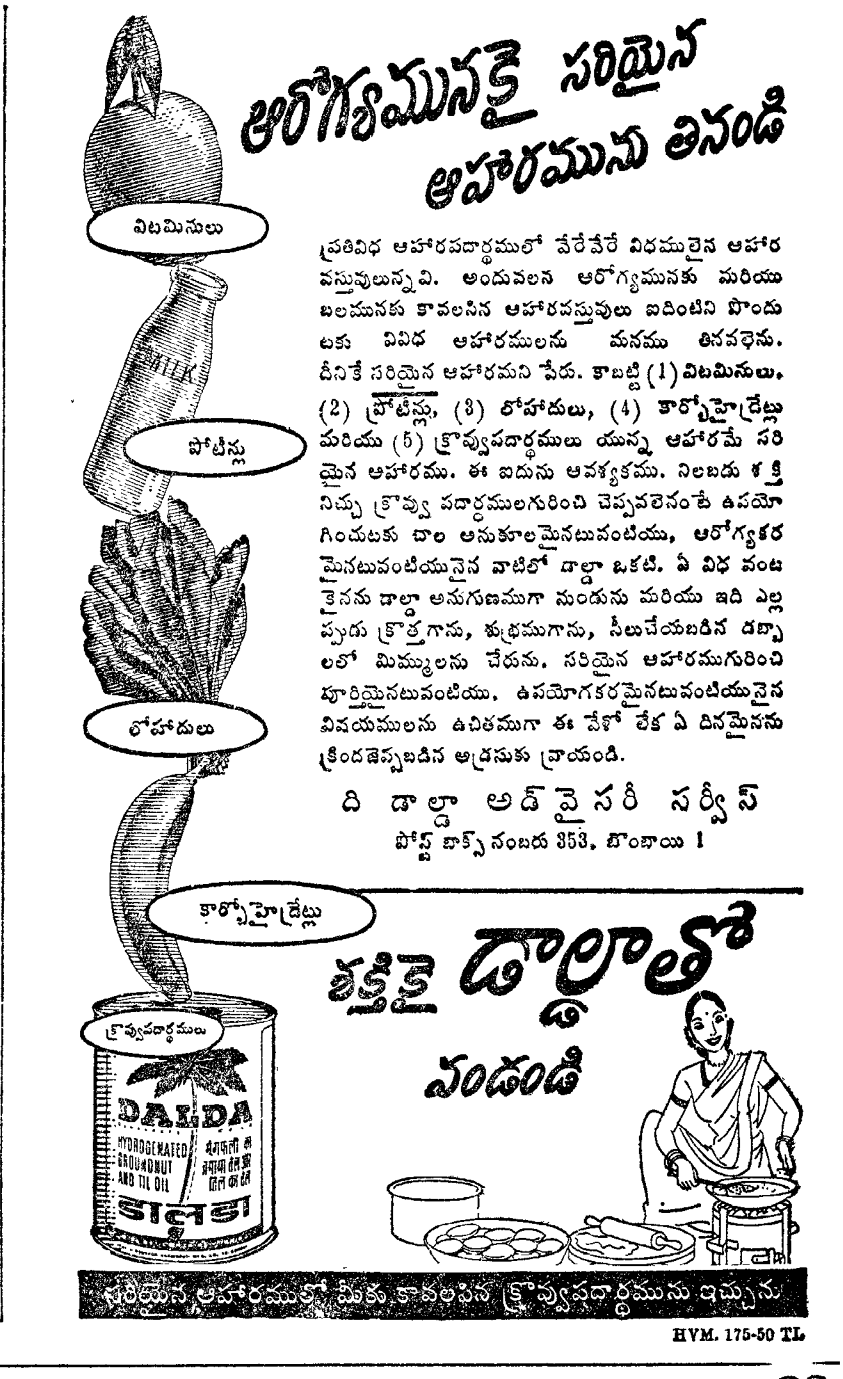

HVM. 175-50 TL